

Morfologie 21.2

τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
δὲ	(3) partikel, verbindend
Δημαράτου	(1) gen. sing. M. Δημάρατος
ἀγνοούντος	(2) gen. sing. M. ptc. praes, uitg.: act. ἀγνοέω
τὰ	(1) acc. plur. N. ὁ
ἱερὰ	(1) acc. plur. N. ἱερός
τὰ	(1) acc. plur. N. ὁ
ἐν	(3) prepositie
Ἐλευσῖνι	(1) dat. sing. F. Ἐλευσίς
γινόμενα	(2) acc. plur. N. ptc. praes, uitg.: med. γίγνομαι
καὶ	(3) partikel, verbindend
πυνθανομένου	(2) gen. sing. M. ptc. praes., uitg.: med. πυνθάνομαι
περὶ	(3) prepositie
τοῦ	(1) gen. sing. N. ὁ
φθεγγομένου,	(2) gen. sing. N. ptc. praes, uitg.: med. φθέγγομαι (noot 1)
ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
Δίκαιος	(1) nom. sing. M. Δίκαιος
εἶπεν·	(2) 3 sing. indic. aor. (them.), uitg.: act. λέγω
"ὦ	(3) neutrale markering van de vocativus
Δημάρατε,	(1) voc. sing. M. Δημάρατος
οὐκ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
ἔστιν	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. εἰμί
ὅπως	(3) voegwoord (noot 2)
οὐ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
μέγα	(1) nom. sing. N. μέγας
τι	(1) nom. sing. N. τις
κακὸν	(1) nom. sing. N. κακός
ἔσται	(2) 3 sing. indic. fut., uitg.: med. (noot 3)
τῇ	(1) dat. sing. F. ὁ
τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
βασιλέως	(1) gen. sing. M. βασιλεύς
στρατιᾶ.	(1) dat. sing. F. στρατιά
τάδε	(1) nom. plur. N. οὗτος
γὰρ	(3) partikel, verbindend+
δῆλα*,	(1) nom. plur. N. δῆλος *
ἔρημου	(1) gen. sing. F. ἔρημος (2 uitg.)
οὔσης	(2) gen. sing. F. ptc. praes., uitg.: act. εἰμί
τῆς	(1) gen. sing. F. ὁ
Ἀττικῆς,	(1) gen. sing. F. Ἀττική
ὅτι	(3) voegwoord
θεῖον	(1) nom. sing. N. θεῖος
ἔστι	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. εἰμί
τὸ	(1) nom. sing. N. ὁ
φθεγγομένον,	(2) nom. sing. N. ptc. praes, uitg.: med. φθέγγομαι (noot 1)
ἀπ'	(3) prepositie (ἀπό)
Ἐλευσίνος	(1) gen. sing. F. Ἐλευσίς
ἰὸν	(2) nom. sing. N. ptc. praes, uitg.: act. εἶμι
εἰς	(3) prepositie (noot 4)

τιμωρίαν	(1) acc. sing. F. τιμωρία
τοῖς	(1) dat. plur. M. ὁ
Ἀθηναίους	(1) dat. plur. M. Ἀθηναῖος
τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
τοῖς	(1) dat. plur. M. ὁ
συμμαχοῖς	(1) dat. plur. M. σύμμαχος
καὶ	(3) partikel, verbindend
δήλον	(1) nom. sing. N. δήλος (combinatie: δήλον ὅτι)
ὅτι	(3) voegwoord (combinatie: δήλον ὅτι)
ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
κονιορτὸς	(1) nom. sing. M. (noot 5)
τελευτῶν	(2) nom. sing. M. ptc. praes, uitg.: act. (noot 6)
ἢ	(3) partikel (verbindende+ combinatie: ἢ...ἢ)
καλύψει	(2) 3 sing. indic. fut., uitg.: act. καλύπτω
τὴν	(1) acc. sing. F. ὁ
Πελοπόννησον,	(1) acc. sing. F. Πελοπόννησος
ἢ	(3) partikel (verbindende+ combinatie: ἢ...ἢ)
ἐπὶ	(3) prepositie
τάς	(1) acc. plur. F. ὁ
ναῦς	(1) acc. plur. F. ναῦς
τρέπεται	(2) 3 sing. indic. fut., uitg.: med. (noot 7)
τάς	(1) acc. plur. F. ὁ
ἐν	(3) prepositie
Σαλαμῖνι.	(1) dat. sing. F. Σαλαμίς
τὸ	(1) nom. sing. N. ὁ (noot 8)
μὲν	(3) partikel
δὴ	(3) partikel
σημαίνει	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. σημαίνω
ὅτι	(3) voegwoord
κίνδυνος	(1) nom. sing. M. κίνδυνος
ἔσται	(2) 3 sing. indic. fut., uitg.: med. (noot 3)
αὐτῷ	(1) dat. sing. M. αὐτός
τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε...καί)
τῷ	(1) dat. sing. M. ὁ
βασιλεῖ	(1) dat. sing. M. βασιλεύς
καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε...καί)
τῷ	(1) dat. sing. M. ὁ
πεζῷ	(1) dat. sing. M. πεζός
στρατῷ,	(1) dat. sing. M. στρατός
τὸ	(1) nom. sing. N. ὁ
δ'	(3) partikel (δέ)
αὖ	(3) bijwoord
ὅτι	(3) voegwoord
τὸ	(1) acc. sing. M. ὁ
ναυτικὸν	(1) acc. sing. M. (noot 9)
στρατὸν	(1) acc. sing. M. στρατός
κινδυνεύσει	(2) 3 sing. indic. fut., uitg.: act. κινδυνεύω
ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
βασιλεὺς	(1) nom. sing. M. βασιλεύς

ἀποβαλεῖν.	(2) inf. aor. (them.), uitg.: act. (noot 10)
τὴν	(1) acc. sing. F. ὁ
δὲ	(3) partikel, verbindend
ἑορτὴν	(1) acc. sing. F. ἑορτή
ταύτην	(1) acc. sing. F. οὗτος (noot 11)
κατ'	(3) prepositie (κατά)
ἔτος	(1) acc. sing. N. ἔτος (noot 12)
ἄγουσιν	(2) 3 plur. indic. praes., uitg.: act. ἄγω (noot 13)
οἱ	(1) nom. plur. M. ὁ
Ἀθηναῖοι	(1) nom. plur. M. Ἀθηναῖος
τῇ	(1) dat. sing. F. ὁ
Μητρὶ	(1) dat. sing. F. μήτηρ
καὶ	(3) partikel, verbindend
τῇ	(1) dat. sing. F. ὁ
Κόρῃ,	(1) dat. sing. F. κορή
καὶ	(3) partikel, verbindend
ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
βουλόμενος	(2) nom. sing. M. ptc. praes, uitg.: med. βούλομαι
αὐτῶν	(1) gen. plur. M. αὐτός
τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καὶ)
καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καὶ)
τῶν	(1) gen. plur. M. ὁ
ἄλλων	(1) gen. plur. M. ἄλλος
Ἑλλήνων	(1) gen. plur. M. Ἑλλην
μειῖται,	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: med. (noot 14)
καὶ	(3) partikel, verbindend
τὴν	(1) acc. sing. F. ὁ
φωνήν	(1) acc. sing. F. φωνή
ἧς	(1) gen. sing. F. ὅς
ἀκούεις	(2) 2 sing. indic. praes., uitg.: act. ἀκούω
ἐν	(3) prepositie
ταύτῃ	(1) dat. sing. F. οὗτος
τῇ	(1) dat. sing. F. ὁ
ἑορτῇ	(1) dat. sing. F. ἑορτή
ἰακχάζουσιν."	(2) 3 plur. indic. praes., uitg.: act. (noot 15)